

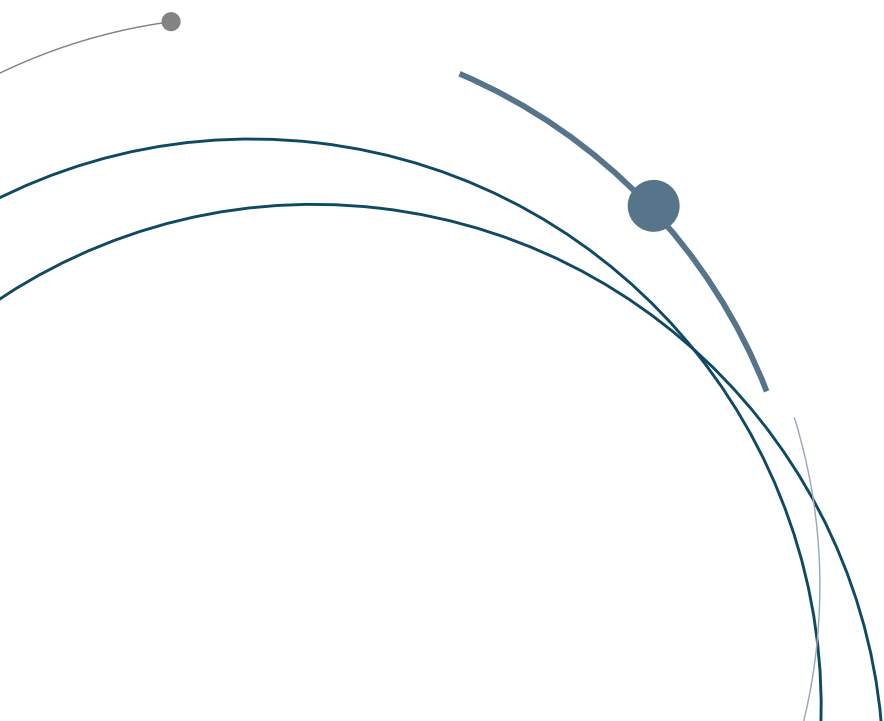
LIPIEC

• Teraz Bóg będzie cię
nauczał. Heli – Samuel

*Jak oddać władzę
w inne ręce?*

Słowo klucz:

speł
nie
nie

Część I – Lektura Pisma Świętego

1. Modlitwa

Boże Duchu Święty,
z Twojego polecenia Objawienie
zostało spisane dla nas ludzi.
Oświeć mój rozum i napętnij moje serce,
abym przy tym czytaniu
dobrze zrozumiał Twoją prawdę
i abym nauczył się goręcej Cię kochać,
wierniej Ci służyć.
Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

2. Pierwsza Księga Samuela

➔ Przeczytaj: [Pierwsza Księga Samuela, rozdziały 2-3](#)

Synowie Helego, istni synowie Beliala, nie zważali na Pana ani na prawa kapłańskie wobec ludu. Jeżeli kto składał krwawą ofiarę, gdy gotowało się mięso, zjawiał się sługa kapłana z trójzębnymi widełkami w ręku. Wkładał je do kotła albo do garnka, do rondla albo do misy, i co wydobył widełkami – zabierał kapłan. Tak postępowali ze wszystkimi Izraelitami, którzy przychodzili tam, do Szilo. 2,12-14

Młody Samuel usługiwał Panu pod okiem Helego. W owym czasie rzadko odzywał się Pan, a widzenia nie były częste. Pewnego dnia Heli spał w zwykłym miejscu. Oczy jego zaczęły już słabnąć i nie mógł widzieć. A światło Boże jeszcze nie zagasło. Samuel zaś spał w przybytku Pańskim, gdzie znajdowała się Arka Przymierza. Wtedy Pan zawołał Samuela, a ten odpowiedział: „Oto jestem”. Potem pobiegł do Helego mówiąc mu: „Oto jestem: przecież mię wołałeś”. Heli odrzekł: „Nie wołałem cię, wróć i połóż się spać”. Położył się zatem spać. Lecz Pan powtórzył wołanie: „Samuelu!” Wstał Samuel i poszedł do Helego mówiąc:

„Oto jestem: przecież mię wołałeś”. Odrzekł mu: „Nie wołałem cię, synu. Wróć i połóż się spać”. Samuel bowiem jeszcze nie znał Pana, a słowo Pańskie nie było mu jeszcze objawione. I znów Pan powtórzył po raz trzeci swe wołanie: „Samuelu!” Wstał więc i poszedł do Helego, mówiąc: „Oto jestem: przecież mię wołałeś”. Heli spostrzegł się, że to Pan woła chłopca. Rzekł więc Heli do Samuela: „Idź spać! Gdyby jednak kto cię wołał, odpowiedz: Mów, Panie, bo sługa Twój słucha”. Odszedł Samuel, położył się spać na swoim miejscu.

Przybył Pan i stanąwszy zawołał jak poprzednim razem: „Samuelu, Samuelu!” Samuel odpowiedział: „Mów, bo sługa Twój słucha”. Powiedział Pan do Samuela: „Oto Ja uczynię taką rzecz Izraelowi, że wszystkim, którzy o niej usłyszą, zadzwoni w obydwu uszach. W dniu tym dokonam na Helim wszystkiego, co mówiłem o jego domu, od początku do końca. Dałem mu poznać, że ukarzę dom jego na wieki za grzech, o którym wiedział: synowie jego bowiem ściągają na siebie przekleństwo, a on ich nie skarcił. Dlatego przysiągłem domowi Helego: Wina domu Helego nie będzie nigdy odpuszczona ani przez ofiarę krwawą, ani przez pokarmową”.

Samuel leżał do rana, potem otworzył bramę przybytku Pańskiego. Obawiał się jednak Samuel oznajmić Helemu o widzeniu. Lecz Heli zawołał Samuela i rzekł: „Samuelu, synu mój!” On odpowiedział i rzekł: „Oto jestem”. [Heli] zagadnął: „Co to za słowa, które [Bóg] wyrzekł do ciebie? Niczego przede mną nie ukrywaj! Niechaj ci Bóg to uczyni i tamto dorzuci, gdybyś ukrył coś przede mną ze słów, które do ciebie powiedział”. Samuel opowiedział więc wszystkie te słowa i nic przed nim nie zamilczał. A [Heli] rzekł: „On jest Panem! Niech czyni, co uznaje za dobre”.

Samuel dorastał, a Pan był z nim. Nie pozwolił upaść żadnemu jego słowu na ziemię. Wszyscy Izraelici od Dan aż do Beer-Szeby poznali, że Samuel stał się rzeczywiście prorokiem Pańskim. [3,1-20](#)

Część II – Analiza, temat spotkania

Rodzice liczą na swoje dzieci, ale nie zawsze wszystko układa się po ich myśli. Ten temat to historia, gdy dzieci zawiodły i to obcy przejmuje odpowiedzialność.

1. Gdy synowie się nie udali...

Tematem tego spotkania nie będą jedynie kapłan Heli i Samuel jego pomocnik, lecz także synowie Helego. Ci ostatni nie mogą przejąć po ojcu funkcji kapłańskich, ponieważ są tego niegodni. Bóg zatem sam dokonuje wyboru, następcą zostanie Samuel od urodzenia poświęconym Bogu. To on w imieniu Boga namaści pierwszych królów Izraela: Saula oraz Dawida. Relacja ta zawiera dramat ojca, który nie może swojego dziedzictwa zachować w rodzinie, lecz musi je przekazać „komuś z zewnątrz”. Zarazem Heli daje przykład wierności Bogu słowami: „On jest Panem! Niech czyni, co uznaje za dobre”.

2. Kapłan Heli

Pierwsza Księga Samuela przedstawia kapłana Helego jako wiernego Bogu, w przeciwieństwie do jego dwóch synów o imionach Chofni i Pinchas, którzy zostali nazwani „synami Beliala” (synonim nieprawości, szatan). Głównym powodem tak krytycznej opinii była ich chciwość ukazana w nieuprawnionym korzystaniu z ofiar składanych w świątyni. Tym samym zaciągali winę także wobec przepisów rytualnych. Chodzili również do prostytutek, a napomnień ojca nie słuchali.

Nieznany prorok oznajmił Helemu, że jego ród nie będzie dalej sprawował funkcji kapłańskich, ponieważ on nie zapanował nad synami; oni umrą obydwaj tego samego dnia. Bóg jednak ma plan ustanowienia kapłana wiernego, będzie to Samuel.

Historia Helego to przykład ojca, który nie zgadza się z postępowaniem swoich dzieci, lecz przy całej swej dobroci jest bezradny wobec ich postępowania. Ból jest tym większy, że w „dzieło życia” musi wejść ktoś obcy, ponieważ jego synowie nie mają ku temu kwalifikacji moralnych. Dla Semity, dla którego kwestia potomka, kontynuacji rodu jest kluczowa, musiał to być wielki cios.

3. Kim był Samuel

W **1 Sm 1,11** niepłodna Anna modli się gorąco o dziecko i składa ślub Bogu, mówiąc: Jeżeli dasz mi potomka płci męskiej, wtedy oddam go Panu po wszyst-

kie dni jego życia, a brzytwa nie dotknie jego głowy. Zdanie to rozumie się jako aluzję do ślubu nazireatu **Lb 6,1-21**. Nazir znaczy: „oddzielony, konsekrowany”. Nazireat obejmuje trzy zasadnicze zobowiązania: powstrzymanie się od napojów odurzających, od obcinania włosów oraz od wszelkiej nieczystości rytualnej, a szczególnie od kontaktu z ciałem zmarłego. Ślub ten mógł być czasowy lub, co występowało rzadziej, wieczysty (np. Samson). Instytucja ta towarzyszyła historii Izraela aż do czasów Nowego Testamentu, gdzie Jan Chrzciciel jest jej przykładem.^{Bibl. 1}

4. ■ Czas Sędziów

Samuel był ostatnim z Sędziów, po nim nastąpił czas królestwa. To właśnie Samuel namaścił Saula na pierwszego króla Izraela.

Nazwa „Sędziowie” dla współczesnych czytelników jest myląca, ponieważ Sędziowie Izraela nie mieli w pierwszym rządzie do czynienia z działalnością sędziowską. Pełnili raczej funkcje związane z zarządzaniem i wykonują ogólnie zadanie lidera w sprawach polityczno-wojskowych. Pamiętać należy, że był to czas przed wiekiem X przed Chr., gdy Izrael z ludu koczowniczego przekształcał się w lud osiadły, kształtowała się struktura władzy. Później postać tych regionalnych przywódców została zreinterpretowana, podkreślając pewne charyzmatyczne elementy, które uczyniły z Sędziów Izraela osoby obdarzone Bożym Duchem. Najbardziej znani Sędziowie to Ontiel, Ehud, Debora i Barak, Gedeon, Jefte, Samson.

Część III – Osobista refleksja

➔ *Co czujesz, gdy coś nie idzie po twojej myśli?*

➔ *Co robisz, gdy dzieci dokonują wyborów nieakceptowanych przez ciebie?*

➔ *Jak radzić sobie z poczuciem bezradności? Jak nie stracić dobrego samopoczucia z powodu błędu innych?*

 Zanotuj, co Bóg mówi do Ciebie w tym fragmencie Pisma Świętego? (np. inspiracja, wniosek, napomnienie) ...

Część IV – Dzielenie się słowem

Spójrz na wypełnioną ramkę powyżej, podziel się z innymi tym, co Bóg mówi do ciebie.

Część V – Dyskusja

**Jak oddać władzę w inne ręce?
Następcami kapłana Helego nie zostają jego synowie, lecz Boży wybór pada na Samuela. Historia ta skłania do refleksji na temat przekazywania władzy w firmie. Tłem jest problem z postawami dorosłych dzieci.**

- 1. Jak przekazać wiedzę i umiejętności prowadzenia firmy dzieciom?*
- 2. Rozum czy serce? Co zrobić, jeśli nie jestem przekonany co do kompetencji potencjalnego sukcesora?*
- 3. Jak poradzić sobie wewnętrznie z nieakceptowanymi zachowaniami dzieci?*

Część VI – Sukcesja

1. Wielu nestorów staje przed dylematem, czy powierzyć firmę swoim dzieciom. Pokoleniowa różnica oraz wiele innych czynników (zarówno po stronie samego nestora, jak i potencjalnych sukcesorów) sprawiają, że nestor wątpi w kompetencje następców. To jeden z podstawowych czynników, który utrudnia sukcesję. Pierwszym krokiem powinno być zobiektywizowanie swoich opinii poprzez poddanie sukcesorów dodatkowej, zewnętrznej ocenie. Jest to konieczne, ponieważ rodzic nigdy nie będzie miał „obiektywnego” spojrzenia na swoje dziecko. Co więcej, w takiej ocenie może wyjść na jaw bolesna prawda o uprzedzeniach, utartych opiniach nestora, który „zaszufladkował” swoje dzieci, przypisał im role i nie dopuszcza innego spojrzenia. Jednym ze sposobów jest czasowe przekazanie zarządzania firmy zewnętrznemu menadżerowi – to dużo powie o gotowości nestora do przekazania władzy następcom.

W sytuacji Helego to sam Bóg dokonał negatywnej oceny jego synów. Ojcu nie pozostało nic innego jak w pokorze przyjąć i w jakiś wewnętrzny sposób pogodzić się z bólem rodzicielskiego niepowodzenia. Wydaje się, że dziś to częste zjawisko, gdy dzieci pomimo wyjątkowej troski rodziców, starania o przekazanie wiedzy i mądrości życiowej – z wielu różnych przyczyn – dokonują złych wyborów. Stwierdzenie, że nawet Biblia zna takie przypadki, nie będzie wielkim pocieszeniem. Odpowiedzi należy szukać z jednej strony w tajemnicy wolności człowieka, a z drugiej strony w poszukiwaniu Bożego planu.

2. Częstym problemem w sukcesji jest zbyt mocne przywiązanie do firmy. Nestor – zwłaszcza jeśli chodzi o pierwsze pokolenie – ma poczucie, że to jego firma, on ją założył i rozwinął. Wie najlepiej, co powinna robić, jak działać, którzy ludzie powinni w niej pracować. Oddanie firmy w ręce sukcesora oznacza przekazanie mu władzy. Błędem jest chęć kierowania firmą „z tylnego siedzenia”. Aby uniknąć błędów w tym obszarze trzeba spełnić dwa warunki: 1) właściwe nastawienie do przekazania firmy; 2) jasne określenie jeszcze przed przekazaniem roli nestora, np. miejsce w radzie nadzorczej.

Przedsiębiorca, który chce przekazać firmę dzieciom, bardzo często musi skonfrontować się z własnymi wątpliwościami odnośnie przekazania firmy sukcesorowi.

➤ *Określ, czy jesteś wewnętrznie gotowy na przekazanie władzy w firmie (nestor) / objęcie władzy w firmie (sukcesor)?*

nie

tak

1

2

3

4

5

6

7

➤ Czy zastanawiasz się, kto i kiedy mógłby przejąć władzę w twojej firmie?

➤ Przekazanie władzy innym – co czujesz na tę myśl?
Wypisz najważniejsze przymiotniki (np. obawa, nadzieja itd.).

➤ Jak poradzić sobie w sytuacji, gdy dzieci nie mają odpowiednich kompetencji do sprawowania odpowiedzialnych funkcji w firmie?

Część VII – Działaj!

A. Rozważ fragment Pisma Świętego

- ➔ Zadbaj o warunki, o ciszę, wyłącz wszystko, co cię rozprasza.
- ➔ Rozpocznij modlitwą, jeszcze raz przeczytaj tekst, poświęć rozważaniu 20-30 minut.

B. Postanowienie

- ➔ Postanowienie powinno być bardzo konkretne, możliwe do weryfikacji.
- ➔ Może dotyczyć życia zawodowego, rodzinnego lub postawy wewnętrznej.
- ➔ O charakterze pozytywnym (zrobię...) lub negatywnym (skończę z...).

➔ *Postanowienie z poprzedniego miesiąca udało mi się zrealizować (zaznacz na osi):*

➔ *Twoje postanowienie na najbliższy miesiąc:*

